

m a j e w s k i

ADAM MAJEWSKI (1940–2002)

Adam Majewski urodził się 6 sierpnia 1940 roku w Korbielowie. Po ukończeniu liceum ogólnokształcącego w Żywcu rozpoczął studia na Wydziale Łączności Politechniki Wrocławskiej. Tytuł magistra inżyniera elektronika otrzymał w 1964 roku.

Adam Majewski podjął pracę w Zakładach Elektronowych LAMINA jako konstruktor w Dziale Głównego Konstruktora Lamp Mikrofalowych, gdzie pracował 9 lat. W tym czasie był na półrocznym stażu w University of Sheffield jako stypendysta UNIDO i przygotował pracę doktorską na temat projektowania obwodów magnetycznych lamp mikrofalowych typu M, za którą otrzymał stopień doktora nauk technicznych na Wydziale Elektroniki Wojskowej Akademii Technicznej (1973). Za prace w dziedzinie lamp mikrofalowych otrzymał dwukrotnie (1968, 1970) nagrodę Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki.

Od 1973 roku pracował w Zakładzie Silników Lotniczych Instytutu Techniki Ciepłej Politechniki Warszawskiej jako kierownik pracowni elektronicznej, a następnie był kierownikiem Laboratorium Informatyki Instytutu Techniki Ciepłej. Za prace w dziedzinie dydaktyczno-wychowawczej otrzymał zespołową Nagrodę III stopnia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

Od 1976 roku pracował w Instytucie Podstaw Elektroniki jako adiunkt (1976), następnie docent (1987), a od 1995 roku — profesor nadzwyczajny.

Od początku podjęcia pracy w Instytucie Podstaw Elektroniki, zainteresowania badaw-

cze Adama Majewskiego koncentrowały się na problematyce światłowodowej. Opracował pakiet programów do analizy właściwości propagacyjnych światłowodów kołowych, obejmujący charakterystyki fazowe i dyspersyjne, warunki odcięcia modów oraz rozkłady pola i mocy modów, z uwzględnieniem strat ze względu na makro- i mikrozgięcia oraz na połączeniach. Opracował oprogramowanie do analizy niekołowych światłowodów z anizotropią jedno- i dwuosiową. Zbadał właściwości światłowodów z nieliniowością Kerra, przy użyciu trzech niezależnych metod. Ten program badawczy wynikał z jednej strony z konieczności utrzymania kontaktu z czołowymi ośrodkami badawczymi w zakresie techniki światłowodowej, z drugiej zaś — prowadzenia dydaktyki na dobrym poziomie.

Równoległe z badaniami opracował materiały oryginalne w postaci skryptów i obszernych artykułów naukowych. Opracował

Słowa kluczowe

- optoelektronika, optyka światłowodowa
- światłowody
- światłowody włókniste
- optyka zintegrowana
- nieliniowa optyka światłowodowa
- teoria pola
- solitonika

M

od podstaw 6 wykładów i skrypty do każdego z nich.

Stopień doktora habilitowanego uzyskał na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej (1985) za pracę *Jednomodowe światłowodowe o małej dyspersji*.

Za prace badawcze w dziedzinie techniki światłowodowej otrzymał Nagrodę IV Wydziału Polskiej Akademii Nauk.

Tytuł profesora otrzymał w 1995 roku. Był promotorem 6 doktorantów oraz 12 magistrów inżynierów, z których 4 obroniło prace doktorskie. Uczestniczył w tworzeniu pojęć i piśmiennictwa w języku polskim oraz kształceniu specjalistów dla nowo powstałej dziedziny techniki.

W wyniku konkursu bezpośredniego otrzymał stypendium Fundacji Aleksandra von Humboldta (1981–1983) i prowadził badania nad światłowodami o małej dyspersji w Institut für Hochfrequenztechnik Technische Universität Braunschweig, a następnie (1991) był zapraszany przez ten Instytut w celu kontynuowania prac. W ramach stypendium DAAD (1988) pracował nad światłowodami nieliniowymi. Jako stypendysta UNIDO prowadził badania nad światłowodami anizotropowymi w University College of London (1995). Był zapraszany na wykłady w kraju i za granicą (Politechnika w Rydze, Politechnika w Bratysławie, Osaka

Electro-Communication University — Japonia, Beijing Institute of Posts and Telecommunications — Chiny).

Od 1973 opublikował 143 prace (57 artykułów, 78 referatów, 6 skryptów i preskryptów, podręcznik i książkę). Prezentował referaty na 38 konferencjach zagranicznych, prawie we wszystkich krajach europejskich, a także w Chinach i w Japonii.

Adam Majewski, pracował nad zagadnieniami nieliniowymi w światłowodach, w szczególności, prowadził badania w zakresie generacji i propagacji impulsów femtosekundowych oraz solitoniki.

Współpracował z ośrodkami uniwersyteckimi w: RFN (Braunschweig, Berlin), Wielkiej Brytanii (Nottingham, Sheffield, Londyn), Japonii (Tokyo, Osaka), Chinach (Pekin), na Słowacji (Bratysława) i na Łotwie (Ryga).

Adam Majewski prowadził przez dwa lata wykłady z techniki światłowodowej jako profesor nadzwyczajny na Politechnice Świętokrzyskiej, a przez rok był kierownikiem katedry Elektroniki i Telekomunikacji.

Oprócz pracy naukowej i dydaktycznej, pasjonowała go historia antyczna.

Adam Majewski zmarł w Warszawie w 2002 roku po ciężkiej chorobie. Był żonaty, miał jedno dziecko.

